

పివ అధ్యాయం

٨ - بَابُ الْإِسْتِقَامَةِ నిలకడ, స్తంఖర్యము

అల్లాహో సెలవిచ్చాడు : “ఈ ప్రవక్తా! ఏషా,
(అవిశ్వాసం, తిరుగుబాటుల నుండి విశ్వాసం,
ఎథేయతల వైపుకు) మరలివచ్చిన నీ సహచ
రులూ నీకు ఆజ్ఞాపించిన విధంగా బుజు
మార్గంపై స్థిరంగా ఉండండి.” (హదీసు : 112)

మరొకచేట అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు :
“అల్లాహోయే మా ప్రభువు అని పలికి ఆ మాట
మీదనే స్థిరంగా నిలబడే వారి కోసం దైవ
దూతలు అవతరించి, “భయపడకండి, బాధ
పడకండి, మీకు వాగ్గానం చేయబడిన స్వర్ణం
అనే కుభవార్తను ఏని ఆనందించండి. మేము
ఈ ప్రాపంచిక జీవితంలో కూడ మీకు
సహచరులుగా ఉంటాము, పరలోకంలో కూడ.
అక్కడ మీరు కోరినదల్లా మీకు లభిస్తుంది.
మీరు ఆశించే ప్రతివస్తువూ మీదవుతుంది. ఇప్పి
మీకు లభించే ఆపిధ్యయు ఏర్పాట్లు, కూడా
శీలుడూ, కరుణామయుడూ అయిన దేవుని వైపు
నుండి” అని అంటారు.

(హదీసు అనే సజ్దహో : 30 - 32)

జంకోకచేట ఇలా సెలవీయబడింది : “నిశ్చ
యంగా అల్లాహోయే మా ప్రభువు అని
ప్రకటించి, దానిపై స్థిరంగా ఉండిపోయిన వారికి
నీ భయమూ లేదు, వారు దుఃఖించడమూ
జరగడు. అలాంటి వారే స్వర్ణానికి పోయేవారు.
అక్కడనే వారు శాశ్వతంగా ఉంటారు. ప్రపం
చంలో తాము చేసిన పనులకు ప్రతిఫలంగా.”

(అల్ అమ్రాఫ్ : 13-14)

٨ - بَابُ الْإِسْتِقَامَةِ

قال الله تعالى: «فَأَسْتَقِمْ كَمَا
أَمْرَتَ» [هود: ١١٢]، وقال تعالى:
«إِنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا رَبِّنَا اللَّهَ ثُمَّ أَسْتَقْمَوْا
تَسْرِئُلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا
تَعْزِزُوا وَلَا يُشْرِكُوا بِالْجِنَّةِ الَّتِي كُثُرَتْ
وُعَدُوكُمْ ۝ تَحْنَ أُولَئِكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الْآتِيَةِ وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشَهَّدُونَ ۝ نَرَكَ مِنْ
أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُونَ ۝ نَرَكٌ مِنْ
عَفْوِ رَبِّهِمْ ۝» [فصلت: ٣٢، ٣٠]،
وقال تعالى: «إِنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا رَبِّنَا اللَّهَ ثُمَّ
أَسْتَقْمَوْا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَصْرَوْنَ ۝
أُولَئِكَ أَصْنَبُ الْجِنَّةَ خَلِيلِنَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۝» [الأحقاف: ١٤، ١٣].

85. హజత్ అబూ అమ్రు (కొందరి అభిప్రాయం ప్రకారం అబూ అమ్రు సుఖ్యాన్ చిన్ అబ్బుల్లాహ్ - రజి) కథనం: నేను దైవప్రవక్తను “నాకు ఇస్లాం గురించి ఏమైనా బోధించండి. (అయితే) దాని గురించి నేను మిమ్యల్చి తప్ప వేరొకళ్ళని అడగవలసిన అవసరం రాకుడదు” అని అడిగాను. దానికి ఆయన “నేను అల్లాహ్ ను నమ్ముతున్నాను అని చెప్పు. తరువాత ఆ మాటపైనే నిలకడగా ఉండు” అని ఉపదేశించారు. (ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లింలోని విశ్వాసాల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఫలియ్యాన్ని, (జ్యోతిషమత్తు) ప్రదర్శించడమంటే ఇస్లాం ధర్మంలోని నిషేధాలను అమలుపరచడంలో నిలకడగా ఉండటం, దైవాజ్ఞల్చి, విధులను, దైవప్రవక్త సంప్రదాయాలను, పుణ్యకార్యాలను నిర్విటించడంతో పాటు దేవుని నిషేధాజ్ఞలకు, వారింపులకు దూరంగా ఉండటాన్ని ‘జ్యోతిషమత్’ అంటారు. ఒట్టి నోటిమాటలను విశ్వాసం (ఈమాన్)గా పరిగణించడం జరగదు. విశ్వాసంతో పాటు ఆచరణ ఉంటేనే అది నిజమైన విశ్వాసంగా భావించబడుతుంది. ఎందుకంటే ఆచరణ విశ్వాసానికి ఫలితం. పండ్లు కాయని చెట్టు నిప్పుయోజనకరమైనప్పె ఆచరణ లేని విశ్వాసం (ఈమాన్) నిర్ధకం అవుతుంది.

86. హజత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఇలా ప్రభోధించారు: మధ్యేమార్గాన్ని అనుసరించండి. (వ్యవహారాల్లో నిలకడగా) ఖచ్చితంగా ఉండండి. మీలో ఎవరూ (కేవలం) తమ ఆచరణ ఆధారంగానే ముక్కిపొందలేరని తెలుసుకోండి!”

٨٥ - وَعَنْ أَبِي عَمْرِو، وَقِيلَ: أَبِي عَمْرَةَ سُفِيَّانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي إِسْلَامٍ فَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ. قَالَ: «قُلْ: أَنْتُ بِاللَّهِ؛ ثُمَّ اسْتَقِمْ» رواه مسلم.

٨٦ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْزَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَارِبُوا وَسَدِّدُوا، وَاغْلِمُوا أَهْلَنَّ يَنْجُو أَحَدٌ مِنْكُمْ بِعَمَلِهِ»، قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَنْغَمِدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةِ مِنْهُ وَفَضْلِهِ» رواه مسلم.

అందుకు సహచరులు “దైవప్రవక్త! మీరు కూడానా?” అని సందేహపడగా, దానికి ఆయన “అవును, నేను కూడా (కేవలం నా ఆచరణ అధారంగా ముక్కి పాందలేను) అల్లాహో నన్ను తన కరుణా కట్టాక్కాలతో ముంచివేస్తే తప్ప” అని బదులిచ్చారు. (ముస్లిం)

‘ముఖారబ’ అంటే మధ్యమార్గం. అతి వాదానికి, మరీ మితవాదానికి మధ్య ఉండేమార్గం. ‘అస్వదాద్’ అంటే నిలకడ, సూటిదనం. ‘యతగమ్యదనీ’ అంటే ‘నన్ను తొడుకుంటే’ లేక ‘నన్ను కప్పుకుంటే’ అని అర్థం.

విద్యాంసులు ఇలా అభిప్రాయపడ్డారు: ఘయిర్యం (ఇస్తిఖామత్) అంటే సదా దైవవిధేయతకు కట్టుబడి ఉండటం. ఇంకా పండితులు ఇలా అన్నారు : ఈ హదీసు వాక్యాలు ‘జవామివుల్ కలిమ్’ (సమగ్రమైన వచనాల)లోనివి. (అంటే పదాలు క్లప్తంగా, భావగర్భితంగా ఉంటాయి.) అంతేకాదు, ఈ హదీసు వ్యవహార సరళిని సూచిస్తాంది. వచ్చిల్లాహిత్తోఫీఫ్.

(సహీద్ ముస్లింలోని ‘కపటుల’ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

విశ్వాసం (ఈమాన్)తో పాటు ఆచరణకు కూడా ఎంతో ప్రాముఖ్యత ఉండన్నమాట వాస్తవమే! కని కేవలం తాము చేసుకున్న సత్కర్మలు, సదాచరణలతోనే ముక్కి లభిస్తుందనీ,

وَالْمُقَارَبَةُ: الْقَصْدُ الَّذِي لَا غُلُوْ
فِيهِ وَلَا تَقْصِيرٌ. وَالسَّدَادُ: الْإِسْتَقَامَةُ
وَالْإِصَابَةُ، وَيَتَغَمَّدَنِي: يُلِسْنِي
وَيَسْتُرُنِي.

قَالَ الْعَلَمَاءُ: مَعْنَى الْإِسْتَقَامَةِ:
لِزُورِم طَاعَةُ اللهِ تَعَالَى؛ قَالُوا: وَهِيَ مِنْ
جَوَامِعُ الْكَلِمِ، وَهِيَ نِيَّاتُ الْأُمُورِ، وَبِاللهِ
التَّوْفِيقُ.

దాని ఆధారంగానే స్వర్గంలోకి ప్రవేశించగలమని భావించడం కూడా సరికాదు. ఎందుకంటే కొన్ని సందర్భాల్లో ఆచరణలోని లోపాలవల్ల మన ఆచరణ దైవసన్నిధిలో స్వీకార భాగ్యాన్ని పాండదలేకపోవచ్చు. అప్పుడు అలాంటి ఆచరణ వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనమూ ఉండదు. కాబట్టి మనిషి ఒక వైపు సదాచరణ చేస్తూనే మరోవైపు దైవ సన్నిధిలో తన ఆచరణ సీకృతిని పాందాలని, దేవుడు తన్న తన్న కారుణ్య ఛాయల్లోకి తీసుకోవాలని, తను చేసే ప్రతి మంచిపనిలోనూ చిత్తశుద్ధిని ప్రసాదించాలని కోరుకుంటూ ఉండాలి. అయితే దైవప్రసన్నతను బడయటానికి ఏకైక మార్గం కూడా సదాచరణేనన్న సంగతిని మరువకూడదు సుమా!
